

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Men jeg er jo netop gået ud og har opfordret lejerne til at lade være eller i hvert fald være årvågne med hensyn til, hvad det er, man indgår kontrakt om. For man skal måske så lade være med at acceptere sådan en situation, hvor man bringer sig i det forhold til sin arbejdsgiver, og så på forhånd undersøge, hvad den der konstruktion egentlig indebærer, eller på forhånd kontakte huslejenævnet for at finde ud af, hvad en rimelig husleje i det her område er.

Det, der er afgørende for mig, er, at man som lejer også i den slags konstruktioner er beskyttet af lovgivningens bestemmelser og altid kan få undersøgt, om den husleje, man betaler, egentlig er rimelig.

Jeg vil godt sige, at jeg ikke synes, at man lige på stående fod kan ryste op med, hvordan man f.eks. skulle kunne ændre på forholdene. Jeg har brug for at gøre et grundigt stykke arbejde med hensyn til at se, hvad der måtte være af faldgruber i lovgivningen på området. Når fru Lissa Mathiasen siger, at man jo bare kan vælge, at kommunalbestyrelsen altid skal give samtykke til en sådan konstruktion, vil jeg gøre opmærksom på, at bare i 2005 har bestemmelserne været anvendt til genhusningsformål i Københavns, Frederiksberg, Århus og Odense Kommuner i omkring 350 tilfælde. Så det er altså en mulighed, der bliver benyttet en hel del rundt omkring, og som jeg ikke bare synes, vi skal ødelægge, når den benyttes til i øvrigt fornuftige formål.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg tror, spørgeren har haft tre spørgsmål – jeg har noteret tre – men spørgeren får et ekstra spørgsmål. Værsgo fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Vi står jo i en håbløs situation her over for lejerne – en håbløs situation, fordi der ikke er en boligmasse at tage af. Det er så svært i København bl.a. at få en bolig. Det er udgangspunktet. Derfor er man parat til næsten at kravle til månen, hvis bare man kan finde en bolig, og derfor er mit spørgsmål så til ministeren:

Vil ministeren være positiv, hvis det er sådan, at vi kan undtage de formål – jeg synes, det selvfølgelig giver sig selv, at der skal være boliger til genhusning, der skal være boliger til flygtninge, der skal være boliger til de formål, som vi er eni-

ge om – men til gengæld gribe ind, så vi kan stoppe det her? Hvis nu vi kan komme med et forslag, vil ministeren så tage positivt imod et sådant forslag?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er to ting, jeg gerne vil understrege: Den ene er, at det er afgørende for mig, at lederen beskyttes af reglerne på området og har muligheden for at gå til huslejenævnet og få vurderet sin husleje. Det er altafgørende, og det vil jeg endnu en gang understrege at man også kan gøre i de her forskellige konstruktioner.

Det andet, jeg gerne vil understrege, er, at jeg nu vil gå lovgivningen igennem for at se på, hvad der er af faldgruber, og der vil jeg naturligvis gerne både lytte til og drøfte med boligordførerne på området, om der er behov for at tage nogle initiativer.

Kl. 15.10

Men jeg vil sikre mig, at vi gør det på et ordentligt grundlag, så vi ikke kommer til at hindre de videreudlejningsmuligheder, som i øvrigt tjener et godt formål, og som jeg synes det er vigtigt man kan gøre brug af. Så jeg vil gerne kvittere for, at vi drøfter det videre og ser på forslag om, hvad der skal sættes ind med, men gør det på et ordentlig gennearbejdet grundlag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til statsministeren [om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation].

Af Jens Rohde (V), Lotte Bundsgaard (S), Pia Kjærsgaard (DF), Pia Christmas-Møller (KF), Marianne Jelved (RV), Villy Søvndal (SF) og Line Barfod (EL).

(Forespørgslen anmeldt 30/3 2006).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.